

1 לא היתה אפשרות למציאות של מחלה כזו בעולם, וכמאמר רז"ל⁸⁴ ש"אין יום שאין בו כו' מרובה משל
 2 חבריו", כך, שמה שניתוסף בימים אלו, לא היה בימים הקודמים, ובמילא לא היה צורך בתוספת ברכה.
 3 ועל-דרך-זה בנוגע לשאר הדרגות, עד למטה מטה - אצל מי שמפני סיבות שאינן תלויות בו יש לו
 4 שייכות רק לקיום המצוות, ואילו בנוגע ללימוד התורה, יוצא ידי חובתו ב"פרק אחד שחרית ופרק אחד
 5 ערבית"⁸⁵, ומרגיש שזוהי תכלית השלימות שלו, ושוב אינו צריך לשגשג ("שטייגן") בלימוד התורה...
 6 - בנוגע לחכמות העולם, אם מישהו יאמר לו שאינו מבין כיצד צריכים לנהל את מלחמת וויטנאם,
 7 אזי יחשב אצלו כשונא בנפש, שכן, איך אפשר לומר שהוא לא מבין בענינים אלו, בה בשעה שהוא היה
 8 צריך להיות ה"יועץ" בושינגטון... ואילו בנוגע לחכמת התורה - מסתפק בכך שסיים את הלימוד ב"חדר"
 9 בהיותו בן י"ג שנה, וחגג את ה"סיום" ב"בר-מצוה", ובכך סיים את לימוד היהדות!... הוא מקפיד אמנם
 10 ללמוד "פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית", להיותו יהודי דתי, אבל להוסיף ולשגשג בלימוד התורה
 11 - זאת לא! שהרי הוא כבר כמו ה"פרופסור" שכבר חגג את טכס ההסמכה בסיום הלימודים!
 12 וכאשר אומרים לו: לשם מה עליך לדחוף ולהכניס את עצמך ("שפארן זיך") לעולם המדע של חכמות
 13 העולם? ואדרבה: עובדה זו מהוה הוכחה מלמעלה שביכולתך להצליח בהבנה, ואם כן, למה לא תשתמש
 14 בכח זה בשביל לימוד התורה? - טוען הוא: יש סעיף ב'שולחן ערוך' הלכות תלמוד-תורה⁸⁶ שבו מדובר
 15 אודות המציאות של לימוד "פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית". ובכן, אם כל בני-ישראל יהיו "לומדי
 16 תורה", אזי יתבטל חס-ושלום סעיף הנ"ל בשולחן-ערוך, כיון שלא תהיה מציאות של יהודי שלומד רק
 17 "פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית". ובמילא, הוא זה ש"מקיים" את השולחן-ערוך בשלימות, כיון
 18 שעל ידו תישאר המציאות של לימוד "פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית" שנזכרה בשולחן-ערוך!...
 19 ובכן: כתוצאה מ"י"ג תמוז, הנה על-פי דרישת בעל השמחה והגאולה, צריך להיות שינוי אצל כל
 20 אחד מהסוגים הנ"ל, שתמורת המעמד ומצב שהיה עד עתה, יתוסף בכל עניני הפצת התורה ומצוותיה
 21 אצל כל אחד לפי ענינו.
 22 וכאמור, הראיה בנוגע ל"י"ג תמוז תשכ"ו ש"הימים האלה" הם לא רק "נזכרים", אלא גם
 23 "נעשים" היא - כשרואים למטה שישנו יהודי אחד, שני יהודים, עשרה וכמה עשרות מישראל, שנעשה
 24 אצלם שינוי בנוגע לענינים שבעל הגאולה תבע שיתעסקו בהם, אשר למרות שעד עתה לא אחז בזה,
 25 מצד כל מיני הסברות, תירוצים ואמתלאות, שאין הכוונה אליו וכיוצא-בזה, הנה לאחרי י"ג תמוז
 26 נעשה אצלו שינוי, כתוצאה מהתעוררות והמשכת נס הגאולה בעולם למטה.
 27 יח. אמנם, כדי להצליח בענינים שדרש בעל השמחה והגאולה, שכללותם היא הפצת היהדות - הנה
 28 ההתחלה בזה היא מתוך גישה באופן שיש צורך בענין של מסירת-נפש.
 29 ובהקדמה:
 30 יהודי יכול לטעון, שכאשר ניעור משנתו ואמר "מודה אני לפניך" - ללא הקדמת התבוננות כו' -
 31 כבר מסר נפשו, ולאחרי כן, במשך כל היום כולו - שוב אינו זקוק לענין המסירות-נפש.
 32 די בכך - טוען הוא - שיצא ידי חובה בעבודה שעל-פי טעם ודעת, ועל-פי טעם ודעת - הנה על כל
 33 ענין יש לו ראייה משולחן-ערוך, ואם אינו יכול ללמוד שולחן-ערוך - יש לו "קיצור שולחן-ערוך", ואם
 34 גם זה אינו יכול ללמוד - יש לו קיצור שולחן-ערוך באנגלית, ואם גם זה אינו יכול - יש לו עצה לצלצל
 35 בטלפון אל ה"שמש" של בית-הכנסת, ולשאול אותו כיצד עליו להתנהג בענין פלוני, ובמילא הרי הוא
 36 כבר "לומד", להיותו בבחינת "ננס על גבי הענק" (כהמשל המפורסם⁸⁷), שהרי הוא עומד על ראשו של

87) ראה שבלי הלקט בראש הספר (בשם רבי ישעי
 מטראני). הקדמת החוות דעת לפירושו לשו"ע יו"ד. המשך תרס"ו
 ע' ת. ובכ"מ.

84) סוטה בסופה (מח, א. מט, א).

85) מנחות זט, ב.

86) לאדה"ז - פ"ג ה"ד. וש"נ.